

& La agloj de Tatroj:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 2494 paŝoj dum 28 minutoj. Verkis Samo Chalupka. El slovakaj tradukis Eduard V. Tvarožek (Slovakaj antologio, 1977). Baladigis Martin Strid per feroa melodio de Drako Longa kaj rekantaĵo de Davida balado.>

(#Melodio:

<1,6:29> (

/mi mire redo dodo; dodo dore mi; mimi mire mire mimi; soso fami mi;

(#Rekantaĵe: redo re rere mire do rere re; rere mire doTi LaSo So LaTi do o)

)×86)+

(&Strofoj:

,& Parto unua:

'1 Jen, la agloj de Tatroj, bravaj batalantoj, ;
flugis el siaj hejmoj super montoj, kampoj,

(×: **Bruas danco en halo, dancu en ĉen'!** ;
Ĝojaj paŝas ni en esperanto-kunven'.)

'2 alflugis al Danubo, la ekstrema rando ; de
sia patrujo, de la slovakaj lando.

,& Parto dua:

'3 Ondo ondon postsekvas, Danubo murmuras,
; super ĝi jen kastelo forta blanka turas.

'4 Sub ĝi la Romianoj konstruis tendaron, ;
vicoj de blankaj tendoj kovras la kamparon.
.....

'5 Sur la ora trono en centro de l' tendaro ;
sidas la reĝ' romia inter gardistaro

'6 kaj antaŭ la regnestro startas grupo eta;
hejmaj jen herooj kun armilar' brileta.

'7 Kapojn iliajn ornamas blonda hararo, ; vige
ĉirkaŭrigardas blua okulparo.

'8 Altaj kiel abioj, kiel rokoj fortaj, ; kvazaŭ de
l' sama patrino filoj senmortaj.

'9 Lando bela - tra ĝi muĝa kuras danubo ; kaj
Tatroj kiel muro turas al la nuboj.

'10 Tiuj montoj, herbejoj jam de tempoj foraj ;
estas patruj' de tiuj slavaj filoj gloraj.

'11 La slovakaj gento sendis ilin kun sia ; saluto
al la imperiestro romia.

'12 Ili ne batas antaŭ li per frunt' la teron - ;
Slovakoj ne konas tian sklav-manieron.

'13 Ili per pan' kaj salo lin saluti volas, ; lin per
kuraĝaj vortoj jene alparolas:

,& Parto tria:

'14 "La slovakaj princoj, popolo tuta nia ; vin
salutas per ni, moŝta estro romia.

'15 Landon tiun, kiun invadi vi ordonis, ; Dio
jam en pratempo al Slovakoj donis.

'16 Jen, ĉi tie tra ĝi Danuba muĝa kuras, ; kaj
tie bastione Tatroj al ĝi turas.

'17 Lando ĝi benita! Kaj dank' al Dio donas, ;
ĉar al laboranto ĝi ĉiam panon donas.

'18 Ni ne atakadas rabe gentojn aliajn, ; plugas
kaj rikoltas ni sole kampojn niajn,

'19 fremdajn ne aspiras. Kaj se kun pura koro ;
fremda homo venas de proksim' aŭ de foro,

'20 li nur venu pace, sen armilo en mano, ;
ĉiam ni lin akceptos kun salo kaj pano.

'21 Diras Di-donita ĉef-leĝo slava ĝuste ;
sklavi estas honto, sklavigi pli maljuste.

'22 Kaj homo homon ne regu! Laŭ slava moro
; la plej sankta estas: libero kaj honoro!

'23 Ofte nian landon sovaĝaj atakantoj ;
invadis, dezerton faris el niaj kampoj,

'24 urbojn cindrigis kaj la popolo mizera, ;
multe suferinta, fariĝis mallibera.

'25 Kredis jam la venkint' fiera, ke li restos ;
poreterne en la slovakaj lando kaj festos,

'26 vivos el laboro nia; sed li sin trompis ;
donis Dio feliĉon, ni la jugon rompimis!

'27 Tiuj, sub kies jugo kruela ni veis, ; kie
estas? - Ni vivas, sed ili pereis!

'28 Ĉar pri Slovakoj en la libroj de la sorto ; -
kiel pruvas jarcentoj - tia staras vorto:

'29 Al Slavoj de la ĉielo donita lando ; tomo fariĝos por murdema konkeranto.

'30 Diru do, ho reĝo, ĉu mano via forta ; al ni estas glavon aŭ oliv-branĉon porta!

'31 Sciu: se kun glavo al ni, vi, reĝo, venas, ; glavojn havas ankaŭ ni, kaj firme ilin tenas.

'32 Sed se vi alvenas amike kaj en paco, ; pli ol ni vin benu Dio per sia graco.

'33 Panon, salon portas ni signe de favoro - ; prenu, kiel ni donas, kun favora koro."

,& Parto kvara:

'34 Rifuzis la donacojn la reĝo romia, ; ofendit-orgojle brilas vizaĝo lia,

'35 kaj al slavaj senditoj desur sia trono ; ora li ekparolis per ĉi tia tono:

,& Parto kvina:

'36 "Min, al kiu la tuta mondo apartenas ; kaj kiu ties sorton en la manoj tenas,

'37 min aŭdu, Slavoj, kaj bone memoru tion: ; en la tuta mondo vi trovas nur nacion,

'38 kiu nin obeas, aŭ kiu jam pereis, ; ĉar ĝi obeemon al Romio forneis.

'39 Subiĝos ankaŭ vi, kaj bela lando via ; fariĝos propraĵo de popolo alia.

'40 Tribopj viaj spitaj venos al Rom' sub jugo, ; paŝtos niajn brutojn kaj laboros per plugo.

'41 Junulojn viajn mi al arme' mia sendos, ; en kask' romia ili Romion defendos.

'42 Kaj se iu kontraŭ miajn ordonojn agos, ; por sia ribelemo li per kapo pagos,

'43 ĉar mi regas Romion kaj Romo la Tutmondon! ; Vi aŭdis mian volon kajmian respondon."

,& Parto sesa:

'44 Tondras la reĝ' fiero, sin sentante prava, ; sentime aŭskultas la senditaro slava.

'45 Sed fine ekbolis la sango de l' bravuloj, ; fiksrigardis la reĝon iliaj okuloj

'46 kaj siajn fulmo-sagojn kontraŭ lin elpafis; tuj la junulojn siajn armilojn ekfrapis,

'47 ĉar kolero granda korojn iliajn tuŝis, ; kaj buŝoj iliaj fortan krion elpuŝis;

'48 "Frapu!" ekkriis ili, kaj jam brila glavo ; fulme lumas en la mano de ĉiu Slavo,

'49 "frapu!" kaj atakas la reĝon kiel ondo: ; por la romia orgojlo jen slava respondo!

,& Parto sepa:

'50 Nu, montru, reĝo, ĉu estas tiom da forto ; en glavo via, kiom en fiero vorto!

'51 Sed li, volonta alies liberon preni, ; mem ne kuraĝas glavon en mano teni;

'52 inter la gardistaron kuras la poltrono ; kaj en polvo ruliĝas lia ora trono;

'53 la Slavoj al li sian vojon trabatalas, ; unu post la alia la gardistoj falas.

,& Parto oka:

'54 Eksonis trumpetoj kaj tintegas armiloj, ; leviĝas la tendaro, ; da soldatoj miloj

'55 kaj atak' post atako ondas al la lokoj, ; kie kontraŭ la reĝo batalas la Slovakoj.

'56 Teron frapante polvon levas hufobatoj, ; akre sonas ordonoj, krioj de l' soldatoj,

'57 kaj jam eta slava batalanta aro ; ĉirkaŭata estas de malamika maro.

'58 Ĉiu devas batali eĉ kontraŭ cent glavoj, ; sed malamikojn siajn ne kalkulas Slavoj,

'59 nur batas. - Ho, batu, dum sango via bolas, ; tiun, kiu liberon vian ŝteli volas!

'60 Eĉ se vi morti devus en batal' por pravo, ; batu! Prefere morti, ol fariĝi sklavo!

,& Parto naŭa:

'61 Ardas la batalo. Kaj scias grupo nia: ; ne eblas rezisti al fortego romia;

'62 sed se morti oerdonas al ili la sorto,; ili mortos honeste: per bravula morto!

,& Parto deka:

'63 Kaj Slavoj niaj, dum batal' sovaĝa ardas, ; al lando sia fora lastfoje rigardas:

'64 al montoj kun rokaj pintoj ili rigardas, ; kiuj la slavajn limojn ekde ĉiam gardas;

'65 kie la sanktaj boskoj de arboj multjaraj ; kaŝas la templojn de dioj al ili karaj,

'66 kie parencaro en domo ĉe rivero, ; la tomboj de avoj en apud-doma tero,

'67 de l' avoj, kiuj la popolon konsil-gvidis, ;
batalis kontraŭ tiuj, kiuj ĝin avidis;

'68 korpoj iliaj jam putras sub ter-tavolo, ; sed
nomoj iliaj vivas en la popolo.

'69 La junulojn inspiras la iama gloro, ; per
sankta koler' ekflamas ilia koro,

'70 pli terure ili glavojnsiajn eksvingas ; kaj
fulme batas, kien ili nur atingas,

'71 Krakas la kiraso kaj la ŝildoj fendiĝas ; kaj
la romiaj kaskoj en polvo ruliĝas.

,& Parto dekunua:

'72 Mortas ankaŭ la niaj en sankta ofero, ; sed
neniu veas, malgraŭ ega sufero;

'73 ili sangon sian verŝas laŭ propra volo - ; ja
ne doloras morti por sia popolo!

,& Parto dekdua:

'74 La batal' jam ĉesas; la terura tempesto ;
furiozante sin forkonsumis sen resto;

'75 kajla batalintoj kontraŭ reĝo romia ; - ĉar li
venis al ili kun intenco fia -

'76 kie estas? - Ho, Tatroj, fiero montaro, ;
neniam plu revenos via junularo.

'77 Tie, kie nian landon Danubo tuŝas, ; tie ili
ĉiuj en sango ruĝa kuŝas.

'78 Restis eĉ neniu por fari raporton, ; ke al
mallibero ili preferis morton.

'79 Kaj ili ĉiuj kuŝas sur bravulaj litoj: ; sur
amasoj de malamikaj mortigitoj.

'80 Ili jam mortis, sed glavon eĉ nun,
postmorte, ; man' rigida ne lasas, sed ĝin tenas
forte.

,& Parto dektria:

'81 Post venko la reĝo ja triumfi kutimas, ; sed
nun ne; ĉu la mortigitajn Slavojn li timas!

'82 Ne, sed falintoj liaj antaŭ li, jen, montas, ;
tial pro venko sia li eĉ ĝoji hontas.

,& Parto dekkvara:

'83 Eterna honto premu invadinton fian, ; kiu
venas por subjugi popolon nian!

'84 Sed kronu ĉiun bravulon eterna gloro, ; kiu
por la popolo mortis en honoro.

'85 Do, frapu kaj batu, dum sango via bolas, ;
tiun, kiu vian liberon ŝteli volas!

'86 Eĉ se vi morti devus en batal' por pravo, ;
batu! Preferu morti ol fariĝi sklavo!